

Yaylacılık ve Eczacılık

Kocaman gönüllerini götürürler dağlara...Yatak, yorgan, çoluk, çocuk evde kim varsa...Geçicidir her şey onların hayatında, sevinçleri de bir anda yaşarlar üzüntüleri de...Birikimleri olan birkaç hayvanın otlaması, buz gibi yayla suyunun tadı, kimsenin kirletmediği mis gibi havası, hayattır onlar için...

Önce göç hazırlığı yapılır şehirde...Dağa taşınacak araçlar tek tek hazırlanır; hayvanlar birbirine karışmasın diye damgalanır, çobanlar tutulur; özenle. Kolay değildir 4-5 ayını tepelerde geçirmek. Anadolu insanı alışmıştır ama dağın özgür yaşamına. Gitmeden, kalmadan duramaz. Yeşilin ne de çok tonu vardır orada. Gürültüden uzak, hormonlu yiyeceklerden uzak, kirlilikten uzak, karmaşıklıktan uzak...Hayat vardır orada...Yaylada yaşamak, yayla insanı olmak ne de güzeldir...Boşa dememiş şair;

Yaylaların başına, kar yağar ince ince

İnsan bir garip olur, yayladan ayrılınca!

YAYLADA YAŞAM

Haziran ayının başından eylül ayının ilk haftasına kadar sürüp giden bir dönemi kapsar yayla yaşamı. Tarihten gelen uzantıların yanında, hayvancılık ekonomisine dayalı toplulukların yaşam tarzıdır yaylacılık.

Yayla, çevreye göre daha yüksek anlamına gelir. Fazla engebeli olmayıp düz ve otlaklarla kaplı, suyu bol olan yaylalar, geçimlerini hayvancılıkla sağlayan topluluklarca yılın belirli aylarında hayvanlara taze ot temini ve aynı zamanda hayvansal üretimlerini yapmak amacıyla tercih

edilir. Tabii tek amaç bu değildir aslında. Çevre sorunlarıyla boğuşan kentlerden belli bir süre de olsa uzaklaşmak, temiz bir havayla kucaklaşmak için sportif amaçlar ve buna bağlı olarak gerçekleştirilen yaylacılık, aslında bir turizm sektörü olma yolunda da ilerlemektedir. Akdeniz, Ege, Karadeniz, İç Anadolu ve kısmen Doğu Anadolu bölgelerimizde günümüze kadar devam eder yaylacılık. Mersin'de Namrun, Ordu'da Çarşamba, Trabzon'da Kadirga, Rize'de Elevit, ...Ve daha niceleri....

Sabah gün ağarmadan kalkar yayla insanı; güneşi karşılar...Hayvanları otlatır, süt sağlar, yemek yapar, peynir yapar, yağ yapar, kışlıklarını hazırlar. Ahırlardaki gübrelere temizlenir, tezek haline getirilir, kışın yakacağı da çıkartılır aradan. Ağızlarda türküler, gün boyu, durmadan çalışılır. Tüm işler biter, Eylül de gelmiştir artık. Yavaş yavaş eve, şehre dönme vaktidir...

YAYLA ECZACILIĞI

Biri daha vardır yaylada...Eczacı...Yerden 3000 metre yükseklikte, başı ağrıyan ona gider. Yalnız bırakmaz eczacı, yayladaki hastalarını. Ecz. Murat Koç da sadece onlardan bir tanesi. Yasalara denk düşmese de, Hayat Eczanesi, Gümüşhane'nin Güvende Yaylası'nda hizmet veriyor. Sisiyle ünlü bu yerde yayla eczacılığı yapıyor, ihtiyacı olanlar her an ulaşabilsin diye.

Nerede olursa olsun, insan sağlığına verilen değerini deyişmemesine en güzel örnek belki de Hayat Eczanesi. Nice hayat eczaneleri var ismini bilmediğimiz... Ama görev aşkı sınır tanımıyor; kim olursan ol, nerede olursan ol...

